

Anne-Mette Grønborgs prædiken 4. søndag efter trinitatis

Taler

Anne-Mette Grønborg
Sognepræst i Thisted og
Skinnerup Kirker

Dato

23. juni 2024

Sted

Thisted Kirke

Omstændigheder

Prædikenen er transmitteret i "Gudstjeneste på P1"

Prædikentekst

Matthæusevangeliet kapitel 5, vers 43-48

Salmer

Nu vågne alle Guds fugle små
Dommer over levende og døde
O Gud, du ved og kender
Herre, jeg vil gerne tjene

- 1 Det er ikke bare midsommer, jordbær og champagne i dag. Jesus taler i sin
Bjergprædiken om kærlighed, og om at elske vor næste: *Ja, det er jo let nok og
sommersødt*. Men han fortsætter: *Elsk jeres fjender og bed for dem, der forfølger
jer*. Vi skal elske **vores fjende**? Hvordan kan han mene det. Tale om
5 fjendekærlighed ind i en tid lige nu, hvor krig, magtskygge, gengæld og had er en
realitet i hele verden. Så vi må sige, at søndagens budskab står og blafrer uroligt i
vinden. *Elsk jeres fjender og bed for dem, der forfølger jer*. Det er svært. For hvad
nu, når disse fjender er så modbydelige, at ikke engang det dybeste i vores hjerte
kan finde nogen sympati? Hvordan lyder de ord for forældreløse ukrainske børn
10 og for den russiske mor, der har mistet sin søn i krigen. Eller de mange, der efter
bombeangreb, er fordrevet fra deres hjem. Eller såmænd fodbold-spilleren, hvis
klubkammerat her ved EM er nu blevet fjende. Kan de elske fjenden? Og hvad
nu hvis fjenden er en kold modbydelig gerningsmand, der har skudt unge
mennesker på en sommerlejr? Hvis fjenden har taget noget fra os, som vi aldrig
15 nogensinde får tilbage igen. Hvordan elsker man så sin fjende? *Føler jeg noget for
ham eller dem*? Nej, jeg føler nok ikke noget for dem.

- Men nu handler **fjendekærlighed heller ikke om følelser – men om
gerninger**, om næstekærlighed. Om den kærlighed, vi har fået – og som vender
20 os mod det gode, mod ret-færd. Had som følelse, det kan vi jo tænke efter, det
holder os *fast* i negative handlinger: *"Hvis han behandler mig dårligt, hvis han*

gør så dumt, så behandler jeg også ham dårligt". Gengæld er had, der låser. Og holder ufred i gang. Det er underligt, men trang til gengæld er rod til meget ondt i os – ja, i verden. Men hvad så, hvis nu Jesus gik med på det og sagde: øje for øje, tand for tand? Det er jo sådan vi ofte kender det. Et øje som pris for et øje – ender med at gøre hele verden blind, sagde Indiens leder Mahatma Ghandi. Han kæmpede for fred, ligesom Jesus. Nej! vi bekæmper ikke ondskab med fjendehad. Der skal andet til. Du skal elske din fjende.

Dom over menneskets ondskab ligger heldigvis hos Gud. Hans retfærdighed er den kærlighed, der hedder Nåde. Den har vi allesammen brug for. Netop den retfærdighed, der ikke gengælder – men sætter fri. Som lader 'Nåde gå for ret'.

Den tyske teolog og modstandsmand, Dietrich Bonhoeffer, siger, at *kærligheden aldrig skal spørge, om den bliver gengældt. Vi er skabt til at dele kærlighed – ikke til at vælge, om vi vil elske.* Den fuldkomne kærlighed, Guds kærlighed, gi's ikke efter fortjeneste – er ikke en 'noget for noget-retfærdighed' – men en 'alt for intet-gave'.

Jeg vil fortælle en lille beretning fra 1943, hvor omkring 8000 jøder flygtede fra Danmark til Sverige. *Danske modstandsfolk hjalp til at jøder hver nat blev sejlet over Øresund for at komme i sikkerhed. En jødisk familie måtte flygte til Sverige, og skulle afsted sådan en sen nattetime. Men pludselig blev de stoppet af en tysk soldat med et gevær. Der opstod en larmende tavshed. Men pludselig siger den jødiske mor til soldaten: "Vær dog et menneske!". Vær dog et menneske. Og familien fik lov at fortsætte....* Kvindens ord kaldte på handling af menneskelighed bag al ydre fjendskab. *"Vær dog et menneske".* Ord, der kom fra hjertet – som så den skrøbelighed og storhed: *at selv om vi to er fjender, så er vi begge mennesker – skabte i Guds billede – til den mening, der hedder at være hans børn – og bære hans kærlighed.* Det beder jeg dig huske på! Og kvindens mod til at *se bag – se sin fjende som et menneske – og give ham rum for at se hende som et menneske, se det frisatte soldaten til at handle menneskeligt.* I det øjeblik blev fjendskab og kolde hjerter sat ud af spil. Her var det livet, der vandt.

På denne midsommerdag siger Kristus også til os: **Vær dog et menneske.** Lad Guds retfærdighed råde. Fyld dig – og efterlev den kærlighed, der **vender dig væk fra det onde. Den kærlighed, der rækker hænderne ud mod det gode – og handler.**

65 Studenter får hue på i disse dage. Håb og drømme bobler af glæde, stolthed, sommerstemning, lykke, og lyse nætter. I aften samles mange af os om bålet og synger Holger Drachmanns Midsommervise om den *fred der kan vindes, hvor hjerter aldrig bli'r tvivlende kolde*. Se det er ord til tiden. Et håb og ønske om fred. Så lad os *synge og tro* på den *fred, der kan vindes, hvor hjerterne aldrig bli'r tvivlende kolde*.

70 *Glædelig midsommer.*

Kilde

Manuskript tilsendt af taler

75 **Kildetype**

Digitalt manuskript

Tags

4. søndag efter trinitatis, Anden tekstrække, Prædiken, Prædikener fra 2000-tallet

URI

80 <https://www.dansketaler.dk/tale/anne-mette-gronborgs-praediken-4-sondag-efter-trinitatis>

85

90

95